

мелница. И силна и бърза. И какво хубаво брашно изкарва!

— Е, други времена сж сега, дѣдо Никола, — каза Петъръ.

— Е, други времена сж, Петре. По-хубаво е сега. Машината работи. Хвала му на човѣка! По-уменъ стана, по-силенъ стана. Хвала имъ на

ученитѣ! Какво не измислиха, какво не направиха!

— Така, така, дѣдо Никола.

— Така, Петре, така. И знаешъ ли, макаръ и да съмъ старъ, драго ми е, като виждамъ, какъ напредватъ хората, какъ подобряватъ живота.

Елинъ Пелинъ

ОБИЧАМЪ

Обичамъ азъ небето
надъ моя роденъ кѣтъ,
обсипано съ звездици,
що цѣла нощъ трептятъ.

Обичамъ азъ селцето,
потънало въвъ сънъ,
и малкитѣ огнища
съ покрития огънь.

Обичамъ и Балкана,
шумящата гора,
надъ нея първа трепва
изгрѣлата зора.

Обичамъ мойта кѣща,
съ прозорчета-очи,

въ които се оглеждатъ
небеснитѣ лѣчи.

Обичамъ двора равенъ
и трѣнения плетъ,
и кошера съ пчелитѣ
и сладкия имъ медъ.

Обичамъ и гнѣздото
подъ дългата стрѣха,
засѣнчила гальовно
чемшири и леха.

Отъ всичко [най] обичамъ
азъ родния си край,
тукъ всѣкоя тревница
милува ме безъ край!

Калина Малина